

Το **ΚΟΥΤΙ** με τα μυστικά

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ:

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ©Ελενα Περικλέους

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ©Σάντρα Ελευθερίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: «Hope For Children»

CRC Policy Center

+357 22103234

www.uncrcpc.org.cy

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: OmniMedia Ltd

+357022462090

www.omnimedia.com.cy

ISBN 978-9963-9952-1-9

ΕΛΕΝΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Το **ΚΟΥΤΙ** με τα μυστικά

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΣΑΝΤΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2019

Έχω ένα κουτί με μυστικά.
Είναι το δικό μου κουτί.

Δεν σου το δανείζω.
Όχι, με τίποτα δεν σου το χαρίζω.
Να κοιτάξεις;

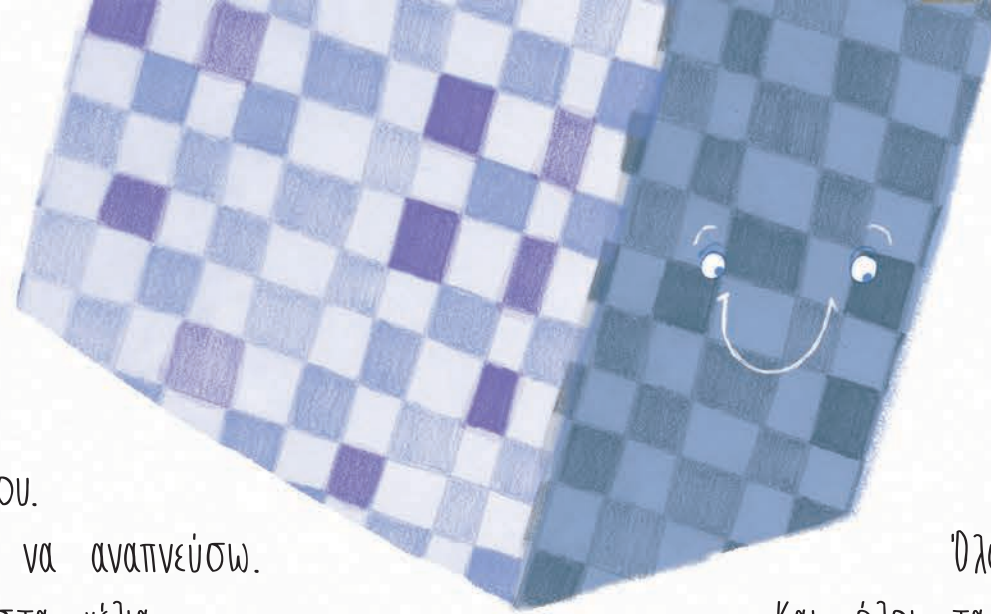
Μια γρήγορη ματιά;
Δεν νομίζω. Είναι το δικό μου κουτί με τα δικά μου μυστικά.
Δεν μπορεί ο καθένας να ρίχνει μια ματιά στα μυστικά μου.
Αν όλοι έριχναν μια ματιά δεν θα ήταν πια μυστικά.

Κάτσε να γνωριστούμε.
Να σε εμπιστευτώ.
Να σε αγαπήσω.

Ο καθένας έχει το δικό του κουτί.
Το κάθε κουτί είναι ξεχωριστό.
Είναι κλειστό με ένα λουκέτο.

Εσύ δεν έχεις;
ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ!

Δεν σε πιστεύω!

Όλοι έχουμε μυστικά...

Και όλοι τα έχουμε κλεισμένα σε κουτιά.
Έχεις και εσύ. Και ας μην θέλεις να το πεις!

Το κλειδί το έχω περασμένο στον λαιμό μου.
Καμιά φορά νιώθω να με πνίγει. Τόσο που δεν μπορώ να αναπνεύσω.
Άλλες φορές πάλι με χαρχαλάει. Και ξεκαρδίζομαι στα γέλια.

Ανάλογα με τα μυστικά που κλειδώνει.

Το έχω κρυμμένο και το ανοίγω μόνο όταν όλοι λείπουν.
Καμιά φορά το ξεχνώ για μέρες πολλές.

Και μήνες.

Μπορεί και χρόνια.

Ντρέπεσαι για τα μυστικά σου;
Εγώ πάλι όχι.
Γιατί να ντραπώ;
Τα μυστικά είναι για να τα μοιραζόμαστε με ανθρώπους που αγαπούμε
και εμπιστευόμαστε.
Θα μοιραστή μαζί σου τα μυστικά μου. Σε εμπιστεύομαι

Καμιά φορά, εγώ, τα απλώνω τα μυστικά μου στον ήλιο.
Ναι! Ακριβώς όπως τα βρεγμένα ρούχα. Για να στεγνώσουν.
Ο ήλιος με τις ακτίνες του τα στεγνώνει.

Τα κάνει κούνια ο αέρας.

Και τα μυστικά μου λάμπουν, φωτεινά σαν την αλήθεια.
Γλιστρούν στην τσουλήθρα με μεγάλη ταχύτητα.
Κάποιες φορές διαλέγω να τα αφήσω μυστικά...
Κάποιες άλλες φορές πάλι, τα μοιράζομαι.

Ένα αγαπημένο μυστικό είναι εκείνη τη φορά που έφαγα όλο το παγωτό από το ψυγείο !

Και μετά;

Δεν το είπα σε κανένα. Έφαχναν το παγωτό και...
το έφαχνα και εγώ μαζί τους!

Το άπλωσα φυσικά στον ήλιο να στεγνώσει το λερωμένο με παγωτό σοκολάτα μπλουζάκι. Κανένας δεν το κατάλαβε ποτέ!

Ή έτσι τουλάχιστον νομίζω...

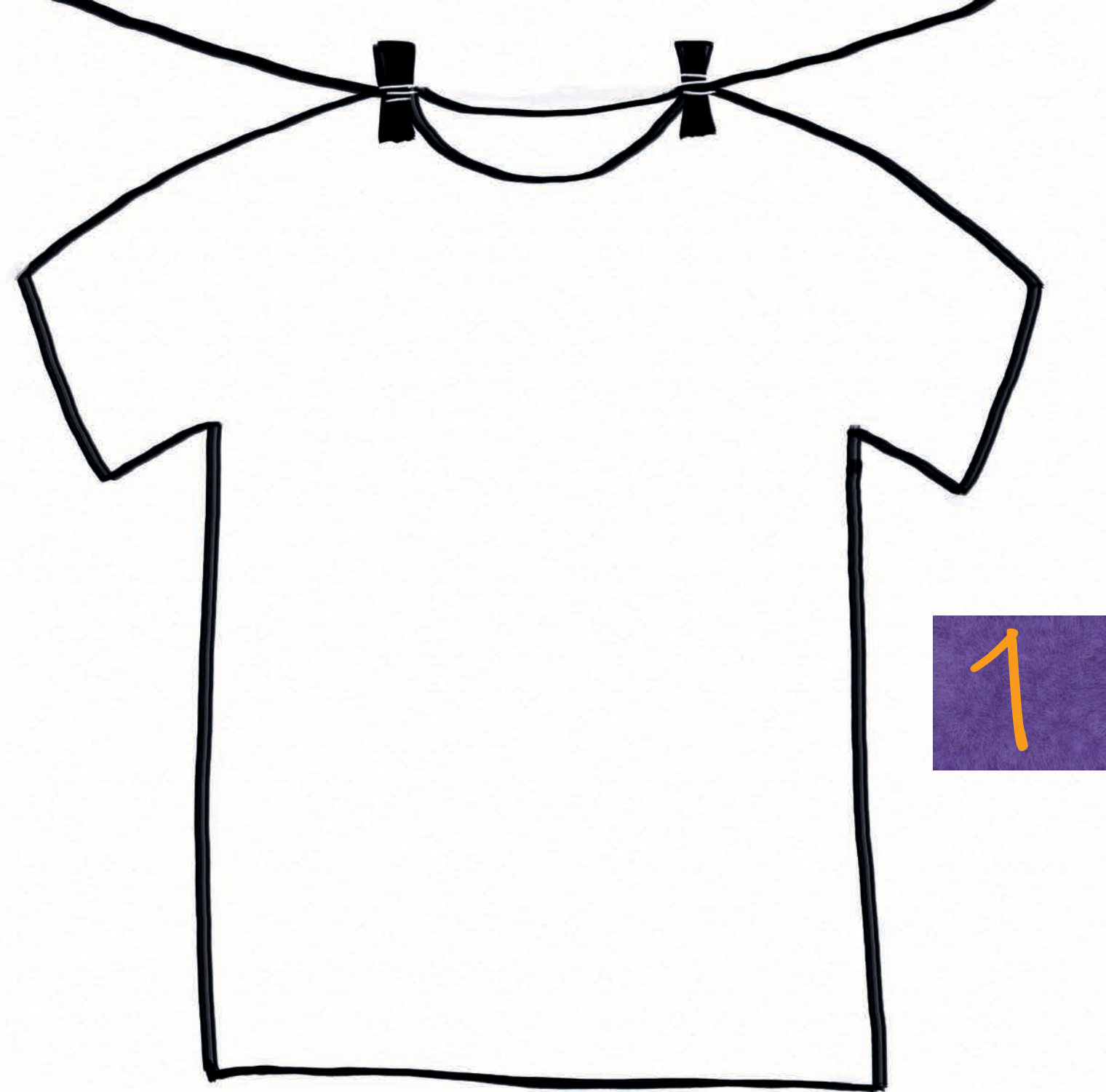
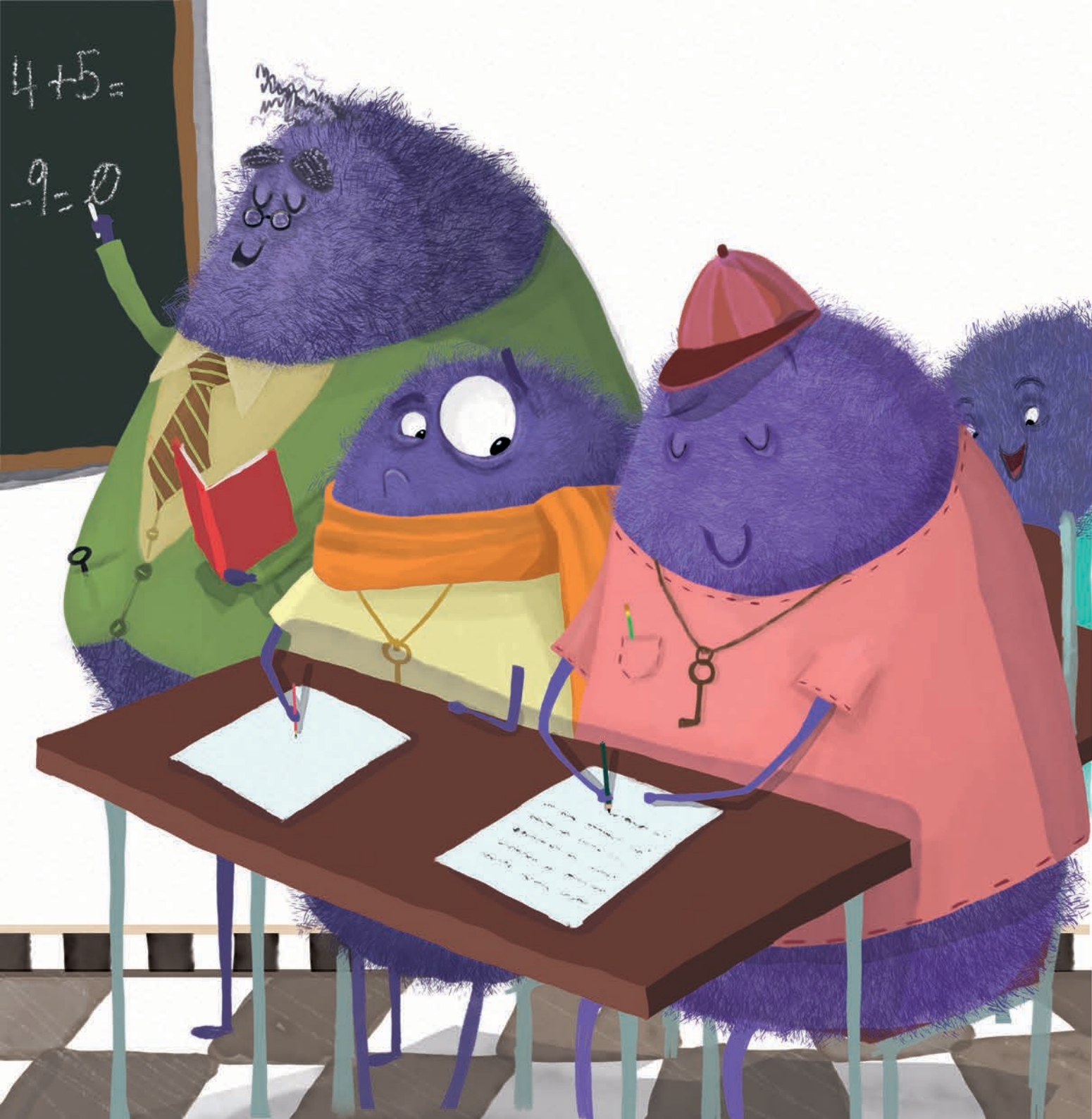
Ας βγάλουμε λοιπόν τα μυστικά μας από το κουτί.

Να τα κρεμάσουμε στον ήλιο.

Να στεγνώσουν.

Να τα κρεμάσουμε στον αέρα.

Να κάνουν κούνια.

«Δεν μου αζει το Άριστα»

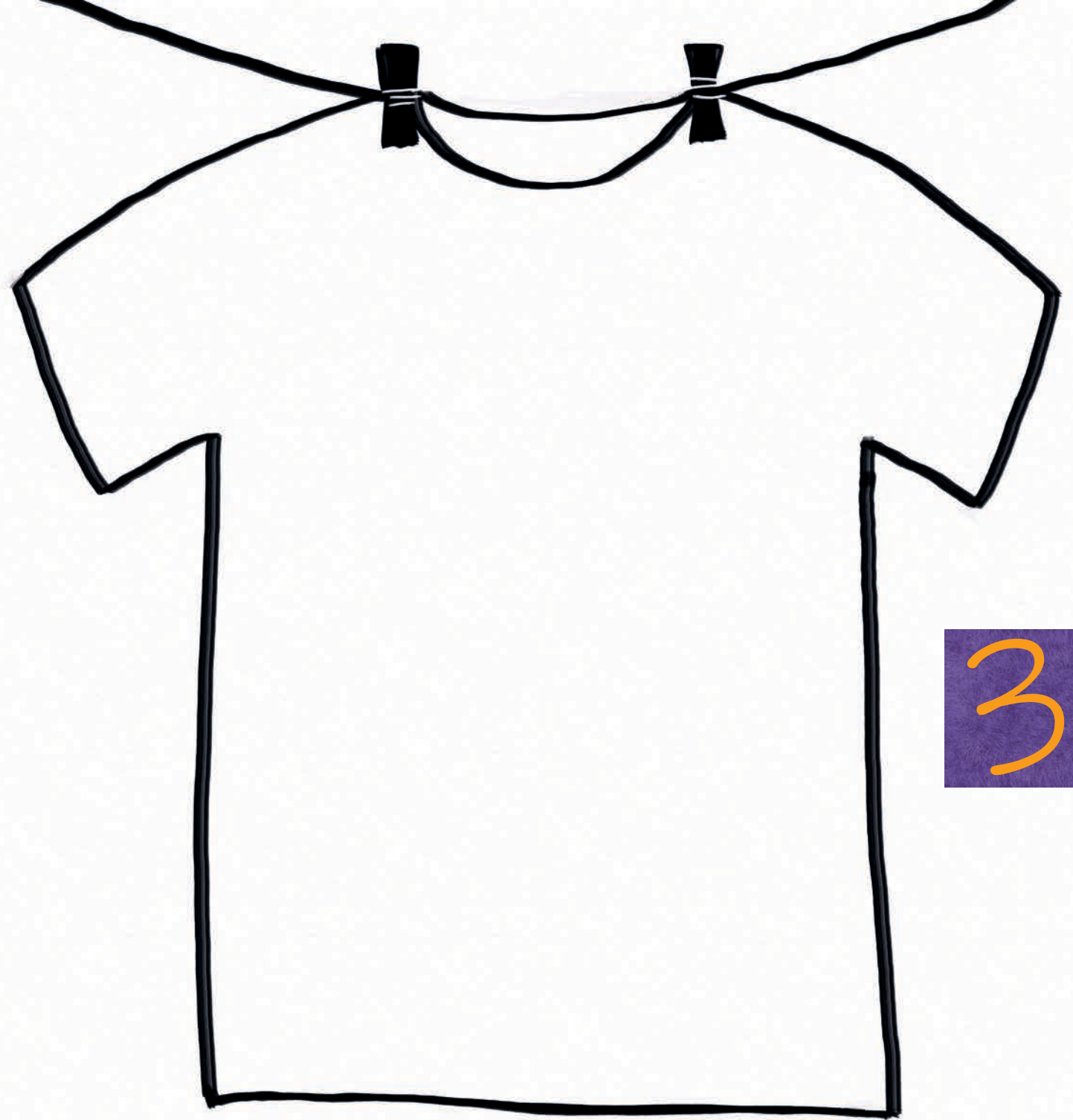

«Δεν σκέφτηκα σωστά. Την πήρα στα κρυφά. Συγνώμη...»

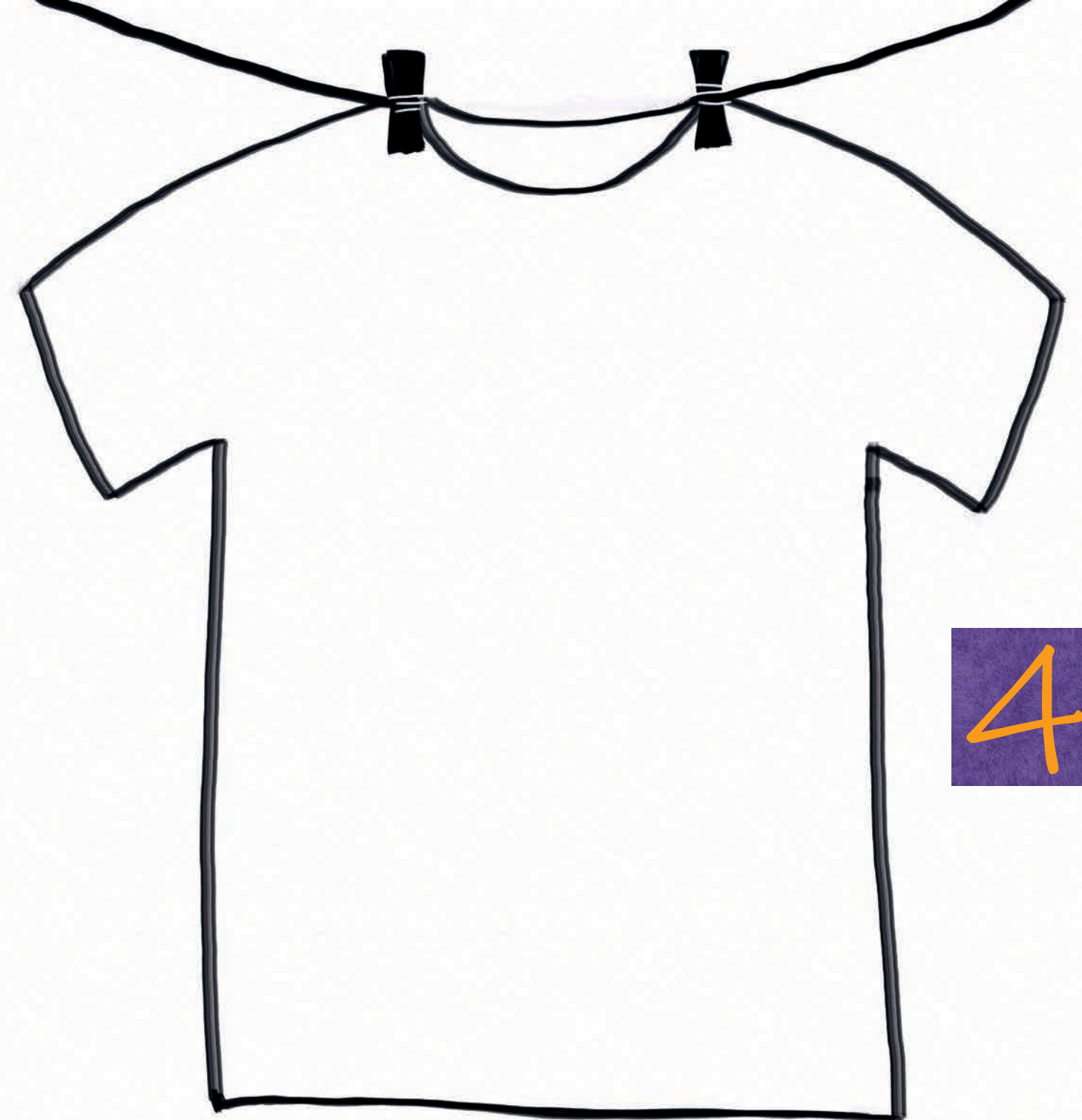
Μ'αγαπά... Δεν μ'αγαπά...
Μ'αγαπά... Δεν μ'αγαπά...

«Έλα να παίξουμε. Μου αρέσεις πολύ.»

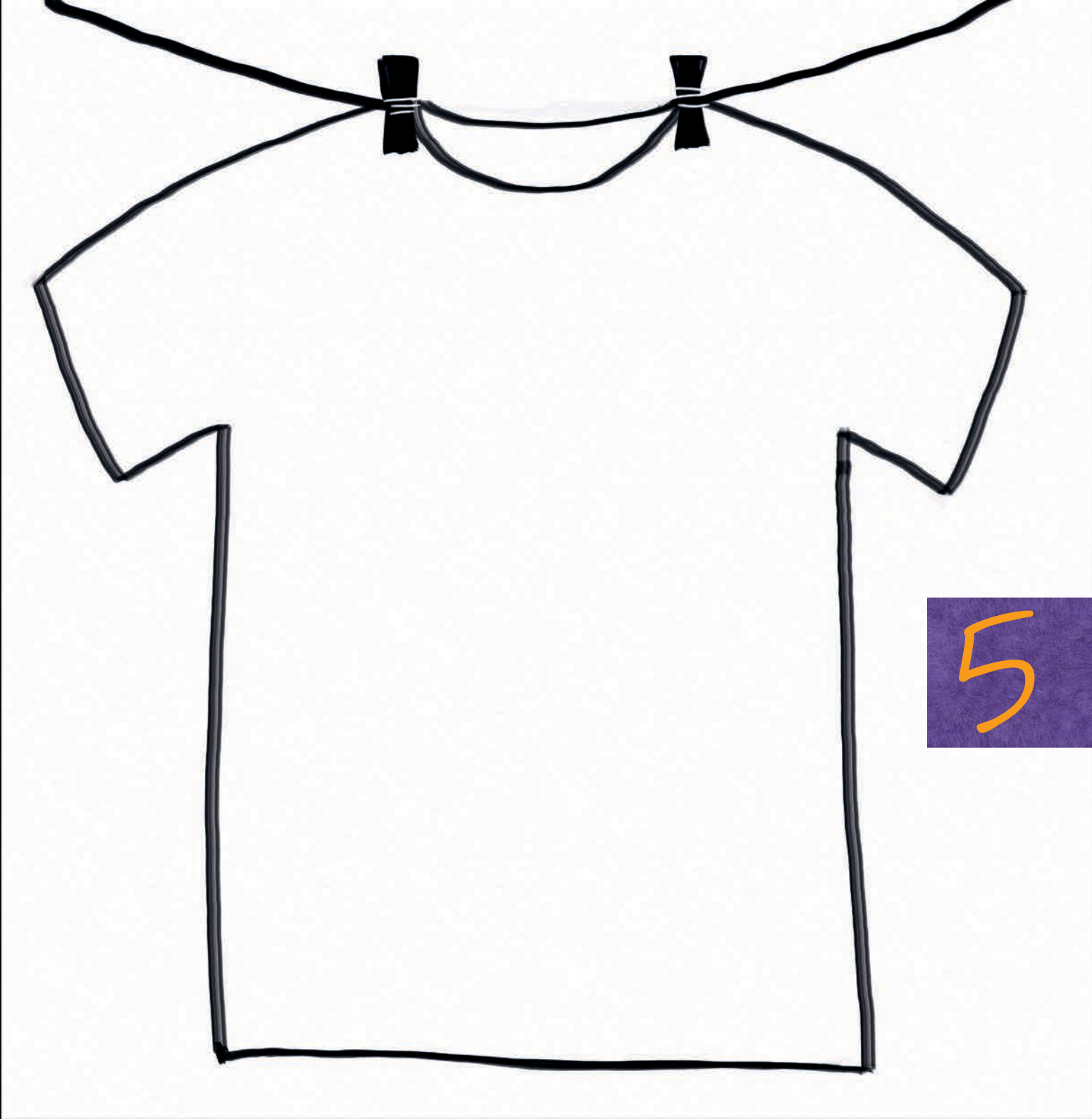

4

«Ήθελα να κερδίσω και σε έκανα να πονέσεις. Λυπάμαι.»

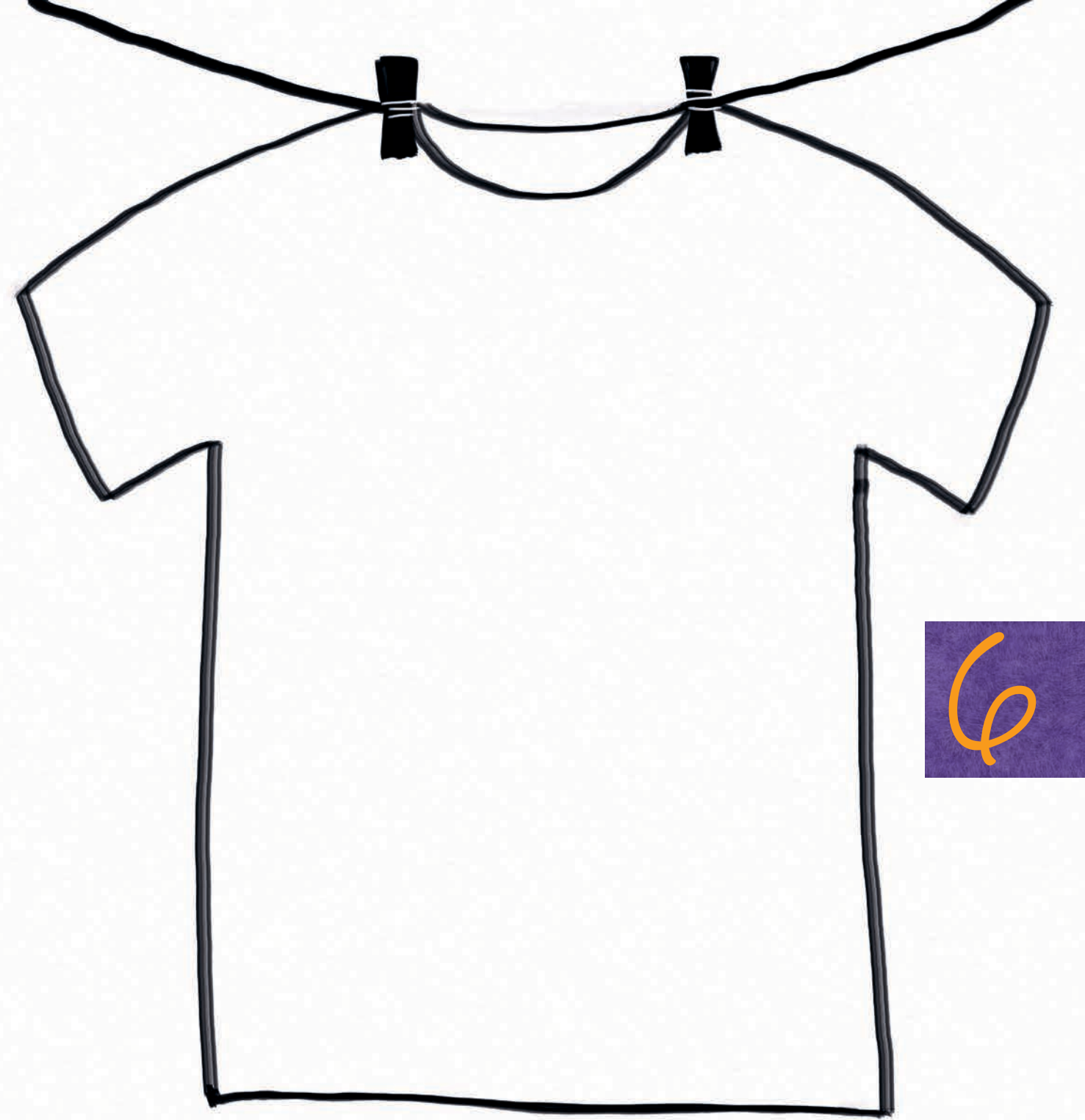

5

«Όχι. Δεν θέλω να κοιμηθείς στο κρεβάτι μου».

«Το σώμα μου είναι δικό μου. Κανένας δεν με αγγίζει.
Κανένας δεν με βλέπει με τα εσωρούχά μου»

Τα μυστικά τελικά είναι για να τα μοιράζεσαι
με εκείνους που αγαπάς και εμπιστεύεσαι...
Και με εκείνους που είναι η δουλειά τους να μας ακούνε...
και να μας φροντίζουν...
και να μας προστατεύουν...

Αν θέλεις να μοιραστείς τα μυστικά σου διάλεξε σωστά.
Μίλα σε κάποιον που εμπιστεύεσαι.
Τότε τα μυστικά θα γίνουν λέξεις...
και θα πάνε να είναι τόσο τρομακτικά

